

NAGYLACINK

Mi újság(unk)?

Tartalom:
Iskolánk
Komló mint bányaváros
Komlói Színház
Súgólyuk
Híres komlóiak
Interjú Ábel Jánossal
Elménybeszámoló

VIGG:

-Hogy veszi fel a
székely a
mobiltelefonját?
- No, kia?

HATÁRTALANUL PÁLYÁZAT 2017.

TEMPLOM – KOMLÓ – PÉCS – PUB – PITYÓKA – SZIVAR – ZRÍNYI

T	Á	G	Y	Ú	G	E	C	K	I	E
P	I	T	Y	Ó	K	A	K	N	N	A
L	Y	S	C	É	P	L	O	Á	O	R
M	N	S	Z	E	Ó	R	M	É	C	A
P	Í	M	E	T	Á	R	L	I	A	V
K	R	O	Z	B	A	R	Ó	T	B	I
I	Z	L	E	M	M	S	Z	A	S	Z
B	U	P	B	A	E	G	Z	F	I	S
D	A	M	R	A	N	U	Í	O	K	N
E	L	E	K	N	Z	Z	S	U	B	A
H	T	T	A	K	A	E	T	É	P	A

TISZTASZOBA – ÁGYÚ – BARÓT – ÁRON – MENZA – KISBACON – BUSZ – ELEK

		3		9	2			
4				3				1
2	7							
	1		3					8
	5		1	6	7		3	
3					8		6	
							5	3
	3			8				9
			6	2		1		

S
U
D
O
K
U

5	3			7				
6			1	9	5			
	9	8						6
8				6				3
4			8		3			1
7				2				6
	6						2	8
			4	1	9			5
				8			7	9

Iskolánk

A gimnázium alapítása 1953-ban vette kezdetét, ekkor kapta meg Komló az engedélyt a gimnázium szervezésére.

Négy hónap múlva megkezdődött az első tanítási év iskolánk történetében, ekkor még a belvárosi *Állami Általános Gimnáziumban*. Ezek után iskolánk számos nevet kapott és több helyre el is költözött, azonban a sok közül szüleinknek, nagyszüleinknek még mindig *Kun Béla Gimnázium*, de mi *Nagy László Gimnázium*ként emlegetjük.

Az évek során több tagozat megkezdte működését az intézményben:

- orosz nyelvi tagozat (1959/60)
- kémia tagozat (1969)
- fizika tagozat (1970)
- testnevelés tagozat (1976)
- nyolcosztályos tagozat (1991)

- közbiztonsági tagozat (1996)
- német kisebbségi nemzetiségi oktatás (2000)

Az itt felsoroltak zöme nem működik napjainkban, azonban iskolánk oktatása egyre bővül újabbnál újabb lehetőségekkel és tagozatokkal.

Több képzési formával is büszkélkedhetünk:

- általános gimnáziumi képzés
- német nemzetiségi nyelvoktató program és német nyelvi előkészítő
- angol nyelvi előkészítő
- sportiskolai képzés

Az angol és német nyelv mellett helyet kap Gimnáziumunkban a francia, az olasz és az orosz nyelvek tanulásának lehetősége is.

KOMLÓI SZÍNHÁZ

A komlói Színház - és Hangversenyerem 1982. november 5-e óta működik. Több mint 30 év alatt számos színházi élménnyel gazdagította Komló város lakosainak mindennapjait. Rendre neves színészeket lát vendégül, valamint a városi színjátzó-, zenei- és táncsoportoknak biztosít fellépési lehetőséget, emellett iskolai rendezvényeknek is kedvelt helyszíne.

Színpad:

- Szélesség: 14 m
- Magasság: 8 m
- Nyílás szélesség: 9 m
- Nyílás magasság: 5 m
- Mélység: 13 m
- Mélység, ha a zenekari árok nyitva: 10,5 m

A komlói Súgólyuk

Az Egyesület neve:

“Súgólyuk” Színjátzókat és Előadóművészeket Támogató Egyesület

Az Egyesület rövidített neve:

“Súgólyuk” Egyesület

Az Egyesület székhelye:

7300 Komló, Kossuth u.97.

A Súgólyuk bemutatása:

A Súgólyuk Egyesület számos előadását látogathatják meg az év folyamán az 1982-ben épült Komlói Színház- és Hangversenyerem falai között. Az Egyesület tagjai között van többek között iskolánk egyik tanára, Harka Jenő, de rajta kívül még számos komlói amatőr színész. Nem csak Komlón szerepelnek, legutoljára Sopronban vettek részt a Soproni Petőfi Színházban a Teátrumi Színözön programsorozatának keretén belül. Az Egyesület szívesen várja egész évben a nézőket jobbnál jobb előadásokkal. Még több információ található a Súgólyuk „hétköznapijairól”, az aktualitásokról a hivatalos weboldalunkon: <http://sugolyuk.hu/>

Híres komlóiak:

- Atvics Gyula, olimpiai 5. helyezett ökölvívó
- Árgyelán György, fotográfus
- Babina Éva, porcelánfestő
- Bugyik György, boxoló kickbox amatőr és profi Európa-bajnok
- Czukor Zoltán, gyalogló, háromszoros olimpikon
- Dénes Gizella, író
- Gyöngyösi Zoltán, fuvolaművész
- Füzesi József, festőművész
- Győri János, kétszeres magyar válogatott labdarúgó
- Bérczesi Róbert, zenész, dalszerző
- Korcsmár Zsolt, többszörös válogatott focista
- Kató Zoltán, zenész (szaxofonos) a Bikini és a Black to Black tagja is volt
- Alföldi Andrea, gyalogló, olimpikon

Komló mint bányaváros

Komló neve mára egybeforr a szénbányászattal, amely a 18. század közepe óta határozza meg a város sorsát és képét. A kitermelés mára megszűnt, de a komlói lakosság lelkesen ápolja a hagyományokat. A félig-meddig

lebontott/összeomlott bányaépületek pedig minden odalátogatót emlékeztetnek a régi szép időkre. A mecseki szénbányák, így Komló is, több iparvároshoz hasonlóan, az 1950-es évek elején forrta ki magát és kapott nagy lendületet. Néha talán túl nagyot is, a teljesítménykényszer ugyanis több baleset okozójává vált.

Kevéssé ismert, hogy Komló története sem az iparosodással kezdődött: Már a rómaiak is letelepedtek a környéken. A mai Komlót először 1256-ban említik egy oklevélben Villa Complot néven.

A középkorban a pécsváradai apátság birtokában volt, egészen 1526-ig. A törökök 1543-ban vették birtokba a térséget. A török kor, és az évtizedekig elhúzódó háborúk alatt Komló is csaknem elnéptelenedett, 1697-ben mindössze 9 lakosa volt.

A 18. század közepétől indult meg a bányászat, a fejlődést pedig a század végén megjelenő német telepesek is segítették, a másik fő húzóerőt pedig a sikondai fürdő jelentette. Komlónak 1910-ben 1500 lakosa volt, ami 1956-ra 22 000 főre, az 1990-es évek elejére pedig 31 000-re növekedett.

Komlón a szénbányászat eleinte rendszertelenül, több éves kihagyásokkal folyt; az első táró a Hársastetőn nyílt meg, ezt a század utolsó évtizedétől több hasonló (Glanzer-, Adolf-, Szerencse-táró) követte; 1898-ban pedig megnyílt az első függőleges akna, az Anna-akna is. A komlói bányászat 19. század végi fejlesztésében kulcsszerepet játszott Engel Adolf

pécsi vállalkozó. A bányákat kisvasutak szolgálták ki, és hamar megindult a villamosítás is: 1884-től pedig előbb világításra, később munkagépek meghajtására használtak áramot.

A fejlődés a környező településeket is érintette: 1925-ben nyílt meg például Mecsekszabolcson az István-, majd két évvel később Pécsbányatelepen a Széchenyi-akna. A Komló melletti Zobákpusztán 1943-tól indultak jelentősebb munkálatok, a gyökeres változást azonban az 1949 és 1954 közötti időszak jelentette. Ekkorra összesen négy új, vagy helyreállított bányüzem működött Komlón; az időszak végén 11 000 ember, a lakosság fele dolgozott a bányákban. A legjelentősebb aknák az Anna-akna mellett a Zobák-, Béta-, a III-as-akna, valamint a Kossuth-altáró voltak.

A település végül 1951-ben kapott városi rangot, az itteni bányák fő feladata pedig 1956 tavaszától a Dunai Vasmű szénellátása lett. Bár a komlói szén végig magyar kézben maradt, a térség több bányája szovjet tulajdonba került, azokat a MESZHART (Magyar-Szovjet Hajózási Rt.) üzemeltette egészen a vegycsvállalat 1953-as felszámolásáig.

Mivel az első időszakban a lakosság jelentős részét férfiak tették ki, fontos volt megfelelő munkásszállók kiépítése.

A szocialista korszakban (illetve korábban is) teljes joggal kiemelt státuszban levő, a legnehezebb fizikai munkák egyikét végző bányászok (a nőtlenek, illetve nem komlóiak) rossz körülmények között pihenhették ki fáradalmaikat.

(Forrás: http://napitortenelmiforras.blog.hu/2016/02/02/magyar_iparvarosok_ii_komlo#more8328154)

Interjú Ábel Jánossal

Komló Város Német Nemzetiségi Önkormányzata iskolánk egyik fő támogatója. A Német Klubbal karöltve évről évre jelentős anyagi segítséget nyújt programjainkhoz, valamint a nyelvoktatást segítő taneszközök beszerzéséhez.

Ábel János, a Komló Város Német Nemzetiségi Önkormányzatának elnöke, és a Komlói Német Klub alapító vezetője:

„Én német nemzetiségi vagyok, ahogy tetszik, sváb. Bácskából, a mai vajdaságból származom. Egy olyan községben éltem, ahol több mint négyezer hasonló nemzetiségi élt, Dunacsében (ma szerb település). 1955-ben jöttem el Magyarországra, akkor én még nem tudtam magyarul, akkor kezdtem el tanulni a nyelvet. Az általános iskolát Pécssett, a Szerb – Horvát Általános Iskolában fejeztem be, utána 1 évig jártam a Budapesti Szerb - Horvát Iskolába, majd a Pécsi Németnyelvű Tanítóképzőbe felvételiztem. Sem írni, sem olvasni nem nagyon tudtam németül, mert mi otthon a sváb, a horvát, illetve a szerb nyelvet beszéltük, és a magyar nyelvet igen rosszul. Ilyen nyelvtudással kerültem be a tanítóképzőbe, ahol hasonló tudású diákok voltak. De végül is 1960-ban ott érettségiztem. Azt hogy megtanultam magyarul, és az itt tartózkodásom után 5 évvel érettségizni is tudtam magyar

nyelvből, a nagyon jó tanáraimnak köszönhetem, akik külön foglalkoztak velem, akikkel minden problémámat meg tudtam beszélni.

Hogy mikor kezdtem el nemzetiséginek érezni magam? Én azt hiszem, amióta a felnőttébb eszemet tudom, tehát középiskolás korom óta. A tanítóképzőben volt egy énekkarunk, egy táncsoportunk és rendszeresen felléptünk a német nyelvű községekben. Ez annak idején egy óriási dolog volt, mert a 2. világháború után a politikai helyzet miatt tilos volt németül beszélni. Nemhogy az utcán, de még a családoknál is tiltva volt. Nagyon sokan ezt be is tartották, és sajnos ezt érezni lehetett a későbbi generációkon. Apámat annak idején be is hívták, hogy hogy képzelte, hogy a gyereket egy olyan iskolába adja, ahol német nyelvet tanulnak. Nem mondom, hogy a család emiatt hátrányos helyzetbe került, de nem

vált előnyére, de én mindig a német nemzetiségi nyelv/kultúra ápolásában tevékenykedtem, és még máig is ezt teszem. Gödrében kezdtem el tanítani, később Komlón folytattam a

Sőt, a megyei német önkormányzatban is voltam. 1983-ban kezdtem el tanítani Komlón, és akkor volt egy iskola, ahol német nemzetiségi nyelvet tanítottak heti 5 órában. Itt kaptam állást, itt kezdtem el német nyelvet tanítani. Nagyon jól éreztem magam, mert úgy éreztem, hogy ez most az a pálya, ahol én gyökeret akarok verni és tovább akarom folytatni, és csak ezt akarom csinálni. Az első 3 évben más is tanítottam, de utána csak németet, naponta 5 órában. Ezt egészen a nyugdíjamig folytattam. Úgy véltem, hogy kellene egy olyan kapcsolatot teremteni az anyaországgal, ahol a gyerekek a nyelvet, kultúrát megismerik. Én ezt már a 80-as évek közepén szorgalmaztam, de sajnos ez annak idején elképzelhetetlen volt, de 89-ben végül is sikerült kapcsolatot teremteni Neckartenzlingennel, ami Baden-Württembergben van. Ez a kapcsolat máig is él.

Szerettem volna egy kulturális dolgot is elkezdeni Komlón, így 1984-ben

pályámat, közben a nemzetiségi politikában vettem részt. Egészen fiatalon megválasztottak az akkori országos vezetésbe, és egészen 2008-ig vettem benne részt.

megalapítottuk a Német Klubot, ami ma is eredményesen működik. Klubunkban heti 1-2 alkalommal vannak rendezvények. A programjainknak különböző blokkjai vannak, például az identitást megőrző, gasztronómiai, egészségügyi, illetve a klubtagok egyéni bemutatkozásáról szóló blokkok (vannak köztünk például zenészek, művészek, gyűjtők). Szoktunk kirándulásokat is szervezni, illetve más nemzetiségi önkormányzatok, klubok rendezvényeire menni.

1998 óta létezik a Német Önkormányzat Komlón, amit azóta én vezetek, és eredményesen működik.”

Élménybeszámoló

Barót

Sok-sok emlékekkel lettünk gazdagabbak az idei kirándulásunkkor, amikor Erdélybe látogattunk.

A hajnali indulás nem volt egyikünk kedvence sem, és az út is elég hosszú volt. Azonban megérté.

Odafelé megálltunk Gyulafehérváron, ahol Vargha Zoltán tanár úr mesélt a városról.

Este érkezünk meg, ekkor foglaltuk el a szállást.

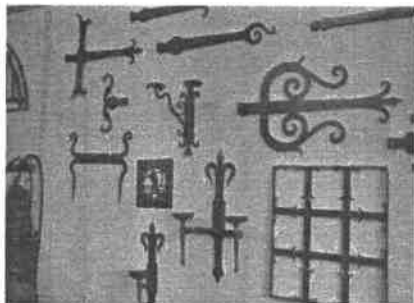
A következő napon egy „Kenyér útja” nevű programban vettünk részt, (Kisbaconban) aztán láthattunk makett kiállítást, és hallhattunk egy bizonyos ősi masztadonról, amelyet ott, Erdővidéken találtak. Megnéztünk egy régi vízimalmot, láttuk Benedek Elek szülőházát, este pedig felfedeztük a várost.

Másnap váratlanul megérkezett a tél. Egy rövidke hét leforgása alatt mind a négy évszakot megtapasztaltuk. Ezen a „téli” napon sokat utaztunk. Voltunk Gábor Áron rézgyűinak készítési helyén, Sepsiszentgyörgyön, a csernátoni fatumúzeumban, láttunk múzeumokat és meglátogattunk egy templomot is.

Az esték legjavát pedig a helyi kedvelt szórakozóhelyeken, vagy az AfriCafében, vagy a Mementóban töltöttük.

A negyedik napon, hasonlóan a komlói programhoz, mindenkit vendégül fogadott egy baróti diák, és aznapra közös programot szerveztek. A 11. B-ből többen is egy helyre mentünk, és nem hagyhattuk ki az ételkülönlegességüket, amit kínáltak: a mititei-t azaz a miccset.

A következő napon az iskolában voltunk, megnézhattuk az épületet, és jó diákok módjára takarítottuk és szépítettük az iskola udvarát.

Voltunk kovácsműhelyben, fafaragó házban is, rengeteget a buszon, és utoljára még egyszer elmentünk az iskolába. Itt még egy utolsót „buliztunk”.

Hajnali négyig mindenki összecsomagolt, lecipekedett a buszhoz és elköszönt. Na, a köszönés az elég sokáig tartott. Szerintem mindenkinek.

Azt hiszem, mindenki nevében mondhatom, hogy sok emlékekkel lettünk gazdagabbak az erdélyi kirándulásunkkor.

Komló

A baróti diákok vasárnap este érkeztek meg iskolánk parkolójába, mi pedig az azt megelőző napokban már sok lépést tettünk a kapcsolatépítés érdekében. Pár nappal az indulásuk előtt a Facebookon létrehozott közös csoportban kezdtünk el ismerkedni, beszélgetni egymással, majd elérkezett az idő a találkozásra. Vasárnap este étellel, itallal és nagy izgalommal vártuk érkezésüket. Először megszeppenve álltunk egymással szemben, majd pár perc múlva megkezdődött a bemutatkozás. A késői órára való tekintettel hamar haza kellett indulni, de még előtte a szállásra kísértük őket.

Másnap délelőtti betekintést nyerhettek az iskolánk életébe szabadon választott óralátogatások keretében, ahol megfigyelhették, nálunk hogyan folyik a tanulás. Ebéd után pécsváradi várat látogatták meg, majd a zengővárkonyi Tojás- és Szalmamúzeumban jártak. Este az iskolánkban megvacsoráztak és az általunk készített süteket fogyasztották, illetve közös szórakozással, jó kártyapartikkal töltöttük az időt. Akinék a hosszú nap után maradt még ereje, még egy helyi klubban is jól érezhette magát a takarodó ideig.

Kedden délelőtti a gimnazistákkal együtt a március 15-ei ünnepélyen vettek részt, ahol a mi diákjainkkal együtt ők is készültek egy rövid műsorral.

Délután a Pécs nevezetességeit láthatták, majd szabad vásárlási lehetőséget kaptak. Este ismét közös szórakozás volt az iskolában.

Szerdán olyan program következett, amire még nem került sor az eddigi években. A komlói diákok „örökbefogadtak” egy-egy baróti tanulót akár egyénileg, akár csoportokba összeállva. Itt nekünk kellett kitalálni egy egész napos programot számukra, valamint ebédet és vacsorát biztosítani. Ezen a napon nagyon sok emlék született és baráti kapcsolatok is szövődtek.

Csütörtökön a Nagy László Napok keretében szervezett játékos sportversenyeken vettek részt a városi sportközpontban velünk együtt.

Pénteken a nálunk már hagyománynak számító Dalosverseny zajlott, ahol két lány képviselte őket gyönyörű énekekkel. Ebéd után választható programokra nyílt lehetőség: Élő könyvtár, műveltségi vetélkedő, természettudományos filmnézés, régészeti előadás, titkosírásos, interaktív foglalkozás. Néhányan megtekintették a Rákóczi Szövetség kiállítását. Este Suli Discoban vettünk részt.

Búcsúzól a buszhoz kísértük őket, ahol nehéz szívvel búcsúztunk el tőlük, és körbeállva közösen elénekeltük a székely himnuszt.

Köszönjük szépen az iskolának, hogy a 11. évfolyam ilyen élményekkel lehetett gazdagabb!

Biztatjuk az alsóbb éveseket, hogy ezt a programot ki ne hagyják a közeljövőben!

Események képekben

Koszorúzás Nyergestetőn

Benedek Elek szülőfalujában

Kirándulás Pécsváradra, Zengővárkonyba

Látogatás a Zsolnay-negyedbe, valamint a Tudásközpontba

Séta Komlón

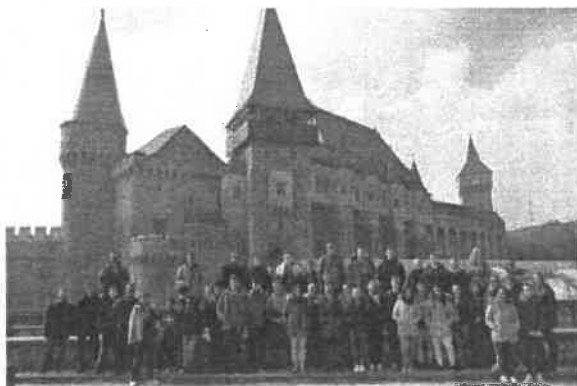
Ismerkedés a huszár múlttal

Gyulafehérvár

Vajdahunyad

ELKÖVETŐK:

Felelős szerkesztők: Cozac Ramóna, Bőjthe Bereniké

Lektor: dr. Vácziné Orovicza Tímea

Szerzők:

Iskolánk: Cozac Ramóna, Cser Alexandra

Komló mint bányaváros: Angyal Máté, Kispál Levente, Böhl Csongor, Herbert Belián

Komlói Színház: Bálint Lilla, Katus Dorinda, Buzsáki Vanessza, Tóth Fanni, Bede Zsófia

Súgólyuk: Andók Levente, Scherdán Arnold, Farkas Márk, Hegyesi Ákos

Híres komlóiak: Kontli Henrietta, Ágh Fruzsina

Interjú Ábel Jánossal: Császár Kitti

Élménybeszámoló: Nyitrai Réka, Gyórfi Eszter

Képek: Hamvas Viktória, Bőjthe Bereniké, Császár Kitti, Tókos Csaba, Nyitrai Réka

Best of:

